

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la »Tipografia», soc. pe acțiuni.

Crima de „Lesa-Europa“.

(*) Discuția la care chestiunea noastră națională a dat loc în capitala Belgiei, cu ocazia congresului păcii, a durat o lună întreagă: ea a început la 6 August, când s'a deschis congresul, și s'a încheiat, cu ultima scrisoare a dl. Ioan N. Roman și V. Curțius, președintele și secretarul secțiunii din Bruxelles, a ligei culturale, scrisoare publicată de ziarul *L'Indépendance Belge* în numărul său dela 7 Septembrie.

Câte peripecții, câte discuții, care ne interesau de aproape, în timpul acestei luni de zile, — câte nouă simpatii câștigate pentru cauza noastră, — și ce grozavă înfrângere, ce desastru pentru dușmanii nostri!

În ședințele oficiale ale conferenței, în excursiunile organizate din acest incident, în presă, — pretutindenea s'a vorbit de chestiunea națională română, și pretutindenea succesul a fost de partea noastră, ear' deruta morală de partea adversarilor nostri.

Am relatat la timpul lor cele petrecute, — și dacă astăzi revenim asupra chestiunii este pentru-ca să relevăm o notă nouă.

Protestul apăruse și își făcuse efectul său. În fața acestui document, și mai ales în fața sgomotului ce se făcuse în juru-i în presa belgiană, și în mare parte a presei din alte țări, reprezentanții grupului maghiar, d-nii de Pázmándy și d'Asboth, s'au simțit îndemnați să răspundă prin *L'Indépendance Belge*, — răspuns pe care și noi l'am publicat în traducere.

Într'un sdrobotor articol, publicat în același ziar, d-nii Roman și Curțius spulberă toate argumentele emisarilor maghiari și restabilesc adevărul faptelor.

Dl d'Asboth s'a întors în Ungaria și s'a mulțumit să se mărginească la o tăcere prudentă. Dl de Pázmándy însă s'a oprit în Belgia, la Ostenda, și s'a crezut din nou obligat să trimeată un biet articolăș la *L'Indépendance Belge*.

I-a răspuns atunci mai întâiu dl George Moroianu cu articolul cunoscut cetitorilor „Tribunei“. I-a răspuns însă și un alt domn, un străin, un membru al conferenței interparlamentare, care iscălește *Durand*, — și acesta este un simptom foarte semnificativ.

Cetitorii nostri cunosc deja în întregime scrisoarea dlui „Durand, dit Dupont“. Dar' nu putem să nu atragem îndosebi atențiunea asupra punctelor marcante ce le accentuează el. Întâiu dl *Durand* stabilește adevărul, contestat de Pázmándy, că ori-ce om luminat, fie el de ori și unde, are dreptul să spună un cuvânt într-o chestiune cum e și a noastră; că asta nu înseamnă un „amestec străin“ cum pretind Ungurii, ci un drept firesc al fiecărui om, cu mintea și cu inima la loc. A doua, dl *Durand* arată cum trebuie se vorbească în această chestiune apostolul *păcii*, membrul conferenței interparlamentare, cu ce se mândrește și dl Pázmándy a fi. Mai mult: după analogia crimei de „lesa-maiestate“ el statorește că a trata în chip nedemn un popor este o crimă de „lesa-Europa“.

„Chestiunile ridicade de o națiune oprimată, — astfel scrie generosul și luminatul bărbat — care cere dreptate, nu sînt chestiuni interne, decît prin o ficțiune diplomatică, care 'și-a trăsit traiul. Altă-dată puterea părintească, — atacere de familie, afacere internă, — mergea până la dreptul de viață și de moarte; astăzi un tată, care numai își maltratează copii n'ar putea pretexta puterea părintească, pentru a se sustrage vindictei publice. De asemenea, codul internațional, votat anul trecut chiar la Budapesta de către al VII-lea congres al păcii, proclamă nedemnitătea unui guvern, care organizează sau tolerează masacrul supușilor sei. (Cum s'a făcut nu de mult la Meh.dica. R.) în alte vremuri cu totul liot. Cu progresul civilizațiunii va

crește și sentimentul solidarității internaționale, pe care o proclamă deja adevărații amici ai păcii. Și e aproape niua, când faptul de a trata în chip nedemn un popor va fi considerat ca o crimă de „lesa-Europa“, tot așa ca și faptul masacrului. În tot cazul, la realizarea acestui ideal, implicat în cuvântul „Federațiune europeană“ trebuie să lucreze și lucrează partidul pacific internațional“.

Ce nobile sentimente și ce înalte idei în această scrisoare, cu care un străin intervine în discuția dintre Români și Maghiari, — un străin, pe care nici noi, nici amicii noștri din Bruxelles, nu-l cunoaștem, dar' care, ca un amic adevărat al ideilor generoase propagate de congresul păcii, s'a crezut dator să-și spuie cuvântul său și să pue la rezon pe dl de Pázmándy!

Acesta n'a găsit de cuvânt de răspuns la scrisoarea caustică a dlui Durand, dar' a îngăimât câteva vorbe la adresa dlui Moroianu, la care amicul nostru i'a răspuns din nou, până-când d-nii Roman și Curțius au dat lungul și definitivul lor răspuns în această afacere, închizând discuția.

E de remarcă, că în urma răspunsului dl. Roman și Curțius, *L'Indépendance Belge*, considerând chestiunea pe deplin elucidată, declară incidentul definitiv închis. Trebuie să mărturisim, că măsura de precauțiune în contra dlui de Pázmándy, — căruia i-s'a închis ușa în nas și i-s'a tăiat poarta de a se mai prezenta cu insinuările sale perfide, — a fost necesară.

Pricepe-va numai dl de Pázmándy, pricepe-vor acei pe cari îi reprezintă el, rostul și morala întregii campanii ce s'a dat timp de o lună de zile în capitala Belgiei pe chestia noastră națională?

Și trage-vor vre-un folos și vre-un învățământ din toate acestea?

Noi tare ne îndoiim!

Sibiu, 21 Sept. n.

Un lucru cumințe. Astăzi era să se pertracteze în Cluj procesul intentat contra *Foii Poporului* de către părintele protopresbiter Nicolae Maneagu din Tîrgul-Mureșului. Pe cum aflăm, cu bucurie, procesul acesta s'a sistat, chiar la intervenirea acuzatorului însuși. Constatăm deci cu plăcere, că părintele Maneagu a făcut un lucru cumințe, în chiar interesul său propriu.

Nu te umfla broască în tîen. Această sentință populară ne vine în minte, cetind ziarele maghiare din 19 Sept. c. Visita împăratului Wilhelm la Pesta le-a scos din sărite. Toate apreciază în primi articoli însemnătatea evenimentului zilei, dar' cuprinsed de ferbințeală patriotică, se răpesc la laude exagerate la adresa poporului maghiar, laude proprii umflate și scârboase...

Toate ne spun, că în poporul maghiar este „putere de viață“ și „putere creatoare“ neîntrecută; că împăratul Germaniei, — pe care îl încarcă cu laude și-l înalță până la cer, pe când mai înainte își băteau joc de el — cu toate calumniile, ce le-au făcut dușmanii Maghiarilor, „externi și interni“ a observat puterea și însemnătatea Ungurilor; că a venit să-și câștige pentru alianță; că le caută prietinia și alte „mironenii“ pe terenul acesta.

Dintre toate însă excelează în vorbe late și umflate *Bud. Hirl.* ea cetitorii nostri să-și facă o idee, cu ce minunății îndoapă ziarele maghiare publicul lor, vom da aci câteva pasaje din articolul lui „B. H.“.

„Wilhelm al II. cel cu minte mare — se zice în articol — deși e împărat german a priceput, că ura fără rost contra Maghiarilor, răspândită de ziarele austriace și profesorii nemți, nu e dreaptă și formează o politică greșită. Căci Ungaria nu poate fi germană, ci numai maghiară. Alianța germană nu se poate răzîmna nici pe Ochi și Slavi în Austria, nici pe Sași și Români în Ungaria,

ci așa va fi solidă, dacă e sprijinită de Maghiari și dacă poate conta pe Ungaria.

Acî vre-o vedenie îl va fi neliniștit pe genialul scriitor; i-se va fi înfăoșat de sigur „urita“ fantomă: Ungaria cu naționalitățile ei, și-l va fi stingherit puțin. Dar' nu degeaba e Maghiarul curajos și are putere creatoare, căci în momentul următor el alungă fantoma ce-l neliniștește și cu penelul unui adevărat artist-scriitor ne prezintă următoarele „tablouri“:

„Ungaria nu poate să fie decât stat maghiar și numai dacă e de tot maghiar are valoare de alianță pentru Germania.

„Să poate oare închipui alianța împăratului și imperiului german cu Sașii din Ardeal, sau cu Sârbii, Valahii, Slovaci, Croații? Ce foloase ar avea poporul german din astfel de alianță și ce fel de garanță ar putea da micile naționalități marelui imperiu? Dar' în statul și națiunea maghiară unitară este putere politică, cu care bucuros se ocupă bărbatul de stat și diplomația. Cu o națiune de 17 milioane (!) merită să se ocupe și să lege prietinie ori-cine dacă ea este organizată și bine închiegată.

După-ce spune că împăratul german este și el șovinist, continuă astfel:

„Șovinismul german a creat unitatea germană și Hohenzollernii i-au stat în frunte. Ungaria încă a fost deșteptată din morți prin șovinismul maghiar și aceasta a făcut-o puternică; pe capul Habsburgilor coroana maghiară stă mai solid și monarhia Habsburgică a devenit putere mare în orient, de când regele Francisc Iosif ține cu șovinistii maghiari“.

Credem, că e destul! Maghiarii exaltați umblă cu capul prin nori și nu mai privesc jos la pământ. Ei cred, că sînt deja un popor de 17 milioane și basați pe aceasta supoziție se lătesc ca broasca și ca ea se umflă. Numai cât știți ce a pățit broasca, care s'a prea umflat? A — plesnit.

m.

Un maghiar despre desvoltarea din Austria. La 17 l. c. *Láng Lajos*, vicepresident al camerei deputaților din Budapesta, deputat al cercului Baia-mare, s'a prezentat înaintea alegătorilor sei spre a le face o dare de seamă. Discursul deputatului *Láng*, un om intim al lui Bánffy este considerat cu drept cuvânt, ca exprimând opiniile guvernului însuși. El merită cu atât mai multă atențiune, că a vorbit mai numai despre stările din Austria, și astfel ne arată vederile cerurilor guvernamentale privitoare la noul curs politic, ce s'a pornit în Austria.

Din întregă vorbire — ce vom publica mâine — se vede, că Maghiarii își trag pe seamă, ce au să facă, și nu mai cutează a amenința. Ei fac ca și vulpea cu strugurii. Dacă nu pot împiedeca federalismul, zic că nici nu vor să-l împiedeca.

„Un apel“. „Opinia“ din Iași publică un călduros apel prin care îndeamnă pe Români din regat se sprijinească prin abonamente ziarele române dela noi, așa de mult prigonite de „părințescul“ guvern maghiar.

Eată un cuvânt vrednic de urmat de către toți bunii Români.

Adunarea „Astrei“ asistată de gendarmi. Am dat la timpul său știre despre adunarea despărțământului Abrud, oprită de a se ține în biserică. Asupra motivelor opririi s'au încercat unele rectificări în contul corespondentului nostru. Acum sfîm că motivarea a fost și mai revoltătoare decum credeam. Eată ce i-se scrie „Gazetei“ din Brașov:

„Înainte de toate notez, că ședința a fost să se țină în biserică rom. gr.-or. din Cămpeni, dar' în momentele ultime a fost oprită de autoritățile ungurești sub cuvânt, că la

adunare trebuie să asiste și gendarmii și că în locașuri sînte nu se poate usa de arme. Astfel a trebuit să se țină adunarea sub cerul liber, într'un cimiter, la umbra bisericii române gr.-cat. Tare la loc s'a exprimat protopresbiterul Furdul în cuvîntarea de bine-ventare, „că dacă stăpînirea noastră nu ne condece a ne ținea adunarea în locașul sfînt al lui Dumnezeu, noi tot vom ține-o sub cerul liber, care încă e locaș al lui Dzeu“.

Adecă la adunarea „Astrei“ gendarmi! Dar' ce caută gendarmii la o adunare literară și culturală? Răspunde-te die Perczel!

Congresul studenților români

și
Președintele comitetului național.

Sâmbăta trecută, la 18 l. c. s'a deschis în Tîrgul-Jiului al 18-lea congres al studenților universitari din România.

Încă în prima zi congresul a adresat domnului *Dr. Ioan Rațiu*, președintele comitetului nostru național o telegramă de salutare. Această atențiune dovedește, că în cercurile universitarilor români e departe de a se fi stins interesul pentru cauza națională, oare-când așa de viu și ardent. Sperăm chiar, că experiențele vor fi dat acestei generoase tinerimi îndemnul, ca printr-o serioasă și efectivă lucrare să se facă vrednică de înaintașii sei și să răspundă întru toate legitimelor așteptări, ce sînt legate în mod firesc de tinerimea unui popor tiner și viguros, cu menire mare, cum este poporul român din liberul regat al României.

Eată telegrama amintită mai sus:

Tîrgu-Jiului, 18 Sept. n.

Studentimea universitară română, întrunită în congres la Tîrgu-Jiu, salută cu entusiasm pe cel mai aprig luptător în chestiunea națională.

Președintele celui de al 18-lea congres.

*

La această salutare, pe cum aflăm, dl *Dr. Rațiu* a răspuns printr-o telegramă, în care mulțumește tinerimei pentru salutarea, pe care — cităm verbal —: „o consider ca dovadă despre iubirea ce o purtați causei naționale“.

La temniță!

— Nouă ilustrație la „desmințirea“ lui Perczel. —

Ni-se telegrafează din *Blaj*, că ieri a plecat la *Seghedin* tînerul teolog *Ioan Simu*, din Ciufud, pentru-ca să-și înceapă osanda în temnița de stat de acolo.

Precum cunoscut este cetitorilor nostri dl *Ioan Simu*, teolog în anul al IV-lea, a fost condamnat alături cu părintele *V. Morariu* și învățătorul *Orucian Simu* de tribunalul din *Alba Iulia* pentru motivul, că au înființat un cor de țărani în comuna *Ciufud*, lângă *Blaj*, și au cântat cu țărani: *Deșteaptă-te Române*.

Pentru această crimă, comisă înainte cu vre-o trei ani, au fost înproceșuați, la denunțarea protopretorului *Simonffy* (un Armean!) din *Blaj*.

Procesul a trecut prin multe faze și a ajuns până la curie, care cu unele modificări a întărit sentința.

Bravul teolog, *Ioan Simu* va avea să stea 4 luni de zile în temnița de stat a *Seghedinului*, unde zace de mult închis tînerul iurist *Aurel Ciato*, tot din *Blaj*.

Persecuțiile de peste munți.

Sub titlul acesta *Drapelul* scrie:

Situația Românilor de peste munți devine din zi în zi mai rea, căci pe măsură ce guvernul unguresc suferă eșecuri neconținute în opera de maghiarizare, încapățînarea lui crește și încapățînarea aduce după sine cele mai flagrante ilegalități și cele mai barbare persecuții.

Ungurii vor să asimileze pe Români prin ani de închisoare, prin amenzi, prin închiderea de școale și prin luarea de sânge, demonstrând astfel că o miie de ani nu ajung unui popor venetic în Europa ca să se civilizeze și să înțelepciunea e virtutea cea mai grea de dobândit.

Am înțelege până la un punct conduita vecinilor noștri, dacă ar fi ei cei dintâiu cari să inaugureze pe pământ persecuțiunea popoarelor, cu scop de a le face să-și peardă naționalitatea. Când cineva încearcă pentru întâia-oră un sistem, poate cu ușurință cădea în greșală de a-l crede infailibil până-ce desilusiile vin să-și schimbe radical părerea.

Dar' Ungurii au pilde numeroase în istoria lunei, din care cu înlesnire pot vedea că persecuțiile ipocrite, sau violente și fătise, au deșteptat popoarele persecutate, din amorițe, au întărit și înălțat credințele tratate cu închisoare, cu spânzurătoare și cu ferul roșu.

Au Ungurii o pildă din cele mai caracteristice chiar la hotarele țării lor, la un popor cu care se înrudesc prin sânge și prin moravuri: la Turci.

Și acolo popoarele supuse cu forța au fost persecutate, sute de mii de cadavre au acoperit pământul, întunerecul a fost trecut adânc în jurul nenorociților persecutați, ear' rezultatul final a fost, că din mormanul de cadavre și din mările de sânge au răsărit state independente și libere, care în scurtă vreme au întrecut pe toată linia pe frații lor apăsători.

Și Turcii sînt un popor numeros, răsboinic, cu care la un moment dat Europa întreagă a avut de furcă, ear' Ungurii sînt puțini, fără amici pe lume, încunjurați de dușmani care-i întrec cu mult în număr.

Dar' chiar în propria lor țeară Ungurii au o pildă, care ar trebui să-și pue pe gânduri. Până în veacul trecut poporul român de peste munți era ignorat aproape de toată lumea, ba chiar el singur pe sine se ignora, în sensul că nu-și cunoștea puterea materială și morală de care dispunea.

Tratat cu blîndețe și pe picior de egalitate, acest popor ar fi continuat să facă ce a făcut în totdeauna: să muncească pentru a înmulți bogățiile țării și să lupte pentru a o păzi de năvălitori, ear' Ungurii s'ar fi trezit alături de un popor numeros și amic, aliatul cel mai fidel și mai util în contra neajunsurilor din năuntru ca și a celor din afară.

Dar' Ungurii au crezut, că sub blîndețe se ascundea nedestoinicie, sub nepăsare aparentă lipsa simțului de naționalitate, și au conceput atunci ideea nenorocită de a face să dispară acest popor, asimilându-l.

De aci s'a născut 1784 și 1848, apoi luptele moderne; dușmăniile au sporit an cu an, prăpastia s'a săpat tot mai adâncă, pe măsură ce persecuția ungurească lua proporții mai mari.

Rezultatul final a fost, că Ungurii s'au trezit alături de dinșii cu un popor numeros și neamic, aproape tot așa de numeros ca și dinșii, întărindu-și puterea de rezistență și simțul de naționalitate pe măsură ce se simțea mai tare persecutat.

Minuni de acestea s'au văzut multe în istoria popoarelor.

Și o îndoită nenorocire s'a abătut pe capul Ungurilor: Pe de o parte statistică ne arată, că Români de peste munți au născeri mai numeroase și morți mai puțini decît Ungurii, ear' pe de alta regatul român de dincoace de munți, pe care Ungurii îl nesocoteau și încercau chiar să-l batjocorească, face progrese materiale și culturale colosale.

Un popor român numeros în interiorul Ungariei și un regat românesc puternic alături, eată la ce nu s'au așteptat Ungurii și ce-i face să-și peară capul, se recurgă la toate mijloacele barbare de luptă: închisoarea, amenda, închiderea școalelor, alungarea din funcțiuni, baioneta gendarmului pentru Românii din lăuntru, hula pentru cei din afară.

Cu puterea pe care ne-o dă un trecut așa de îndelungat, triumfarea de toate obstacolele îngrozitoare ce ne-au stat în cale, și cu numărul nostru, putem privi cu încredere viitorul neamului.

Dar' Ungurii nu ne pot pretinde să stăm nepăsători la suferințele prezentului și să arătam iubire acelor ce ne persecută frații.

Cel mult putem sta în așteptare față de lupta ce s'a încins peste munți și care crește necontenit, căci avem siguranța, că ai noștri vor izbândi în cele din urmă, căci numărul și dreptatea cauzei le stă în ajutor.

Dar' la manifestări de prietenie pentru persecutori, la demonstrații amicale pentru acei ce comit în centrul Europei aceleași fapte ce se comit în centrul Africii, nu ne poate silii nimeni.

Ungurii vor avea cel puțin bunul simț să înțeleagă aceasta.

„Desmintirea“ lui Perczel.

— „Înfrânarea Valachilor trădători de patrie“.

Înregistrăm deocamdată fără comentariu fazele mai nouă ale „desmintirii“ oficiale a voinicului ministru de interne. În special la ultimul pasaj al actului vom trebui să revenim. Grandomania și cinismul oficioșilor e într-un adevăr provocător peste măsură.

„Deutsches Volksblatt“ despre „desmintire“.

Correspondentul din Budapesta al ziarului *Deutsches Volksblatt*, publică în amintitul ziar (nrul de Vineri seara) următoarele:

Aflu tocmai acum, că ministrul de interne, Perczel a negat declarațiunea sa rostită într-un cerc de prieteni „Majd meg'áljatók, hogy megfőkezzem azokat az oláh hazsárulókat“. (Veți vedea că voi înfrâna eu pe acei Valachi trădători de patrie).

Cu considerare la iminentă vizită a regelui Carol al României în capitala Ungariei, contra căreia vizită parte mare a presei române a luat poziție energică, dl Perczel a trebuit să-și renege pur și simplu declarația făcută, pe care ziarele românești au reproduș-o.

Mie nu-mi rămâne decât datoria, de a arăta modul cum am aflat eu știri despre cuvintele citate.

Înainte de două săptămâni mai mulți deputați liberali erau în restaurantul „Szikssay“ de aici și vorbeau despre articolul apărut în „L'Independance Belge“ asupra chestiunii române. Unul dintre ei se exprimă, că totuși e revoltător, că „acești Valachi“ mai află încă creștinism în străinătate.

La aceasta replică altul: „Lasă-i să strige, în curând ei vor fi radical curați“.

Acți vorbitorul a citat verbal declarațiunea amintită a lui Perczel, la care ceilalți observară, că Perczel de sigur e un om potrivit, că se înceapă o înfrânare categorică.

Cu aceasta să fi isprăvit partea meritrică a desmintirii.

Dacă în continuarea desmintirii se spune o judecată așa de disprețuitoare asupra mișcării naționale a Românilor, am ruga pe dl Perczel, — care pe lângă toată detragerea debitului postal a rămas totuși un zelos cetitor al fetei noastre și astfel o îndreptare nu pare de tot exchisă — să ne răspundă la următoarele întrebări:

De ce a fost oprită ruga din Șişești? De ce a fost întemnițat profesorul Dr. Weigand? De ce a înmulțit de nou gendarmeria din Ardeal? De ce în Predeal se deschiă numeroase scrisori adresate din România la persoane suspecte? În sfârșit la ce scop s'a întins mai departe în Ardeal rețeaua telefonică?

„Desmintirea și presa.“

Biurul oficios s'a îngrijit ca desmintirea să câștige cât mai estinsă publicitate. Ziarele din Ardeal, cele ungurești și cele săsești au primit lungi telegrame. Dintre zărilor românești afară de „Tribuna“ au primit aceași telegramă (în nemțește!) „Gazeta Transilvaniei“ și „Dreptatea“ deși nici una nu are legături cu acest biuro.

Gazeta Transilvaniei reflectează în primul articolul sau de Duminecă următoarele la această apucătură a guvernului:

„La desmintire s'a adaus și o afirmare pe cât de vicelană, pe atât de reușcioasă. Se zice adevărat în comunicatul oficios, că nici că ar fi lipsă, ca guvernul unguresc să plănească nouă măsuri pentru suprimarea mișcării naționale române, de care-ee toată această mișcare „se reduce azi numai la niște neînsemnate sforțări ziaristice“.

Adevărat după o farisească întotocbiare a adevăratelor stări de lucruri printr'o desmintire formală cu totul nehotărtoare în fața faptelor bine cunoscute, mai urmează și fățărirea unui dispreț îmbrăcat în haina batjocurei.

Asta-i tactica politică ungurească!

Ca să o combatem și ca să ne putem crea și noi un punct de razim pentru speranțele noastre într-un viitor mai bun, trebuie să învățăm din purtarea și vorbele dușmanilor neamului nostru și să cunoaștem odată extrema necesitate de a uni sforțările pentru a produce la rândul nostru asupra lor efecte, pe cari ei se nu le mai poată numi mici și neînsemnate.

Dacă nu ne putem aștepta la aceea, ca stăpânitorii noștri, ori ca monarhii aliați să schimbe ei de șine condițiile sorții noastre, atunci nu rămâne, decât ca să ne însușim noi înși-ne cu grija acestora și să fim, cum au zis străbunii noștri, faurii propriei noastre sorți.

O atmosferă grea apasă asupra întregii Europe. Cu toate acestea popoarele n'au încetat de a apăsa cu stăruințele și cu voiața lor în cumpăna destinului ei. Și tocmai acum, când în partea de dincolo a monarhiei false cu nouă putere stăndardul egalei îndreptăți naționale, nu avem nici cea mai mică cauză să ne descurajăm, ori chiar să desșperăm.

De aceea să fim cu ochii deschiși. Soartea noastră în mâinile noastre!

Dreptatea de Sămbătă se ocupă la primul loc cu „desmintirea“, și în merit combată și ea, în felul seu, cinismul guvernului. Eată un pesaj:

În această motivare comunicatul oficios confirmă însuși starea în care se află mișcămăntul nostru național, pe care o batjocorește el însuși ca „sbărcită“ — abgeschumpft.

Da, recunoaștem și venim și noi a confirma, că în timpul prezent toată mișcarea noastră națională este redusă (sbărcită) numai la „opintirile“ (Anstrengungen) jurnalistice, însă deși cu părere de rău, dar totuși trebuie să mai adaugem, că — nu din voia sau din vina noastră a Românilor. Onoratul guvern trebuie să-i atribuim această laudă, acest merit, fiindcă el și aderează la ordinațiunile ilegale și anticonstituționale ale antecesurului său, prin cari ni-s'a sistat toată activitatea de partid național, și ni-s'a oprit ori-ce mișcare publică politică-națională. Și nu numai că aderează și le susține și guvernul actual în valoare, ci încă și trage cu imbelșugare folos din ele: croște pedepse de bani, bagă oamenii în închisoare, trage în proces pe ori-cine, care ar cuteza să se miște pe acest teren!

Între astfel de împrejurări dar' este clar, că dacă mișcămăntele noastre s'au „sbărcit“, și dacă această expresiune oficioasă constituie o batjocură, meritul acestora nu ni-se poate atribui nouă, Românilor; ear' dacă ni-se atribuie din altă parte, noi datorință avem a-l declina dela noi, și a cinsti cu el pe onoratul nostru guvern, special pe onor. dl ministrul de interne. Lui îi compete meritul, lauda și cinstea, noi ne rezervăm pentru noi numai tânguirile și plângerile asupra ilegalităților cari dăinuiesc de atăta timp, spre apăsarea noastră și spre rușinea constituționalismului și a liberalismului actual din Ungaria.

DIN BUCOVINA.

Clerul ort. oriental și rutenisarea.

— Scrisoare particulară. —

(Urmare).

Clerul ortodox din Bucovina se compune din 350 de persoane. Diecesa întreagă e împărțită în 245 parochii și vre-o 70—80 coopereatur pe lângă parochii. Parochiile ortodoxe în Bucovina nu s'au împărțite în clase ca cele din Transilvania și Ungaria, ci toate au pe hârie aceași valoare în privința veniturilor lor. Aceasta însă numai pe hârtie, dar' de făcut nu. În realitate avem foarte multe parochii în privința veniturilor. După datele statistice, ce se află și în șematismul nostru arhiepiscopesc avem în Bucovina între cele 245 parochii: 27 parochii cu câte 500 până la 1000 locuitori, 63 parochii cu câte 1000—1500 locuitori, 60 parochii cu câte 1500—2000 locuitori, 62 parochii cu câte 2000—3000 locuitori, 20 parochii cu câte 3000—4000 locuitori, 12 parochii cu câte 4000—5000 locuitori și o parochie cu circa 6000 locuitori. Acuma numărul cel diferit al locuitorilor arată deja clar, că venitul parochiilor trebuie să fie foarte diferit. În chip legal nu s'au împărțite la noi parochiile în

clase, dar' în realitate totuși. Din datele sus-amintite vedem, că în Bucovina de facto parochiile s'ar pute împărți chiar în 6 clase, dacă nu în mai multe. Zace deci în natura lucrului, că parochia din parochia cea mai inferioară va căuta, ca se tot avanseze la parochii mai mari. Acest avansament a fost însă în timpurile trecute ale nepotismului, ce au domnit în consistorul nostru trecut, zădărnici cam în regulă față cu competenții neînrușiți cu membrii consistorului. Pe timpurile, când arhimandritul Repta, care nu e înrușit absolut cu nici un preot din Bucovina, nu era încă în nici un consistor, au provenit adese-ori casuri, că un cooperator cu vre-o câțiva ani de serviciu a căpătat ași-și îndată și o parochie capitală cu 4000—5000 suflete. De pildă cooperatorul Ciupercovici i-s'a oferit numai după 7 ani de serviciu parochia Boian cu peste 4000 locuitori. Răposatul Ciupercovici era nota bene cumnat bun cu referentul de atunci Calinescu. — Cooperatorul Masichivici, care ține o nepoată a răposatului metropolit Silvestru, a căpătat parochia Carapciu cu 3500 suflete așiderea după 7 ani de serviciu.

Pe de altă parte un cooperator vrednic, ca Sorocean, a căpătat de abia după 22 de ani de serviciu o parochie mijlocie, ear' cooperatorul Moraraș tocmai după 24 ani de serviciu parochia Voitineul, cu circa 1000 locuitori.

Astfel de casuri avem nenumărate. Resfățarea protejaților, precum pe de altă parte nefredptărea preferaților era strigătoare la cer. Indignarea și nemulțumirea a fost ajuns deja așa de departe, încât însuși guvernul se simți necesitat spre mulțumirea spiritelor iritate să-l denumească pe profesorul universitar Repta de vicar general și de referent personal în consistor. Această denumire era foarte nimerită, pentru-că Repta pe lângă eminențele sale calități spirituale posedă, precum s'a amintit, și avantajul, că nu e înrușit nici cu un preot din Bucovina. Din cauza aceea poate el să și judece mai obiectiv. El se și ține la toate așezările parochiale strict după anii de serviciu și se abate dela această regulă doar' numai atunci, când latre competenți să află vre-un preot graduat ca doctor în teologie, ori când în contra unui competent s'au cercetări disciplinare. Toate așezările săvârșite de Repta au fost până acum cu dreptate deplină, chiar și acele despre cari se plânge „El? Eu!“ Eată cum: parochia T. Bocancea din Cincău cu 1500 locuitori a trebuit doar' după 24 ani de serviciu să devie odată paroch în Ruși-Moldoviței cu 2300 locuitori. Parochia I. Gramatovici, care-i Român bun, și nu Rutean, precum afirmă „El? Eu!“, a trebuit din Negostina cu 1300 locuitori să devie doar', cu 34 ani de serviciu, paroch într'o parochie ca Frătăușul-noa cu 3300 locuitori.

Correspondentul „El? Eu!“ are deplină dreptate, că cooperatorii M. Popovici și A. Voievici au câte 17, E. Dan și M. Avram câte 16, G. Boca, D. Popescu, V. Magior etc. câte 14 ani de serviciu. Ce-i însă de viață aici Repta? Acești cooperatori se-l trag pe Calinescu la răspundere. Dar' să întrebăm mai departe pe unii dintre acești cooperatori, de ce anume s'au ei așa de nemodest și se caprițiază de a fi preferați tuturor preoților mai bătrâni în serviciu, decât dînșii? Din ce cauză nu se mulțumesc ei deocamdată cu parochii mai modeste? Ori-care dintre ei ar fi putut căpăta parochiile Poiana-Stampii, Sinauți etc.

Se vede însă, că sistemul fostului referent Calinescu i-a făcut și pe ei cu nărav. Ei pe semne nu știu încă nici acum, că timpurile nepotistice și simonistice au trecut deja de mult. Să competeze fiecare din ei la parochiile părăsite de acei parochii, cari au trebuit să fie preferiți, și se vor încredința, că vor fi plasați în curând unul după altul. A striga însă dimpreună cu Calinescu, că cu procedura lui Repta nici un cooperator nu va deveni în viață sa paroch, e o absurditate întreagă.

În urmă și din asta se vede clar, precum s'a mai amintit în „Tribuna“, că procedura lui Repta, de a se ține strict după anii de serviciu, e corectă: Între 350 persoane în de comun, deci și între 350 preoți, trebuie anual să provie cam 10 casuri de moarte. Acest calcul ne învață statistica generală. Deci după-ce toți preferații din timpurile nepotismului lui Calinescu vor fi plasați la parochii corespunzătoare și după-ce deci afacerile personale în diecesa noastră vor fi deplin regulate conform sistemului introdus de Repta, atunci din cei 70—80 cooperatori, pe cari îi avem în diecesa noastră, de bună-seamă nu va pute rămânea nici unul mai mult decât 7—8 ani cooperator. În fiecare an, dacă devin 10 locuri vacante, apoi se înțelege, că în 7—8 ani trebuie să fie plasați 70—80 cooperatori ca parochii. Până la regularizarea deplină a afacerilor persoanelor se înțelege însă, că vor trebui deocamdată să sufere rămășiți pretești din timpurile trecute.

În urmă și afirmarea, că archim. Repta se bazează la așezările parochiale numai pe decretale de laudă, ce le-au căpătat înrușiții preoți dela consistorul trecut, e cu totul iscodită.

Știe doar' întreagă Bucovina, că arch. Repta se înșelă de vreo câteva luni încoace personal toate parochiile țării; spre a se convinge la fața locului despre activitatea preoților.

D-ta d-le „El? Eu!“ mai zici, că și în ziua de azi „numai cel cu protecție“ și care depune votul, că nu va lucra pentru națiunea română este preferit. Ca probă aduci, că „nu de mult s'a făcut propunerea pentru ocuparea Boianului, la care parochia au competat și patru cooperatori. Nici unul n'a fost considerat, ci numai trei parochii din parochii rusești, pe când în Boianar trebuia să fie numit paroch un preot, care să fie predicator bun“. Apoi d-ta d-le „El? Eu!“ îi ții pe toți parochii din parochii rusești de predicatori răi? — Păcat se știe pretutindene, toți acei trei în candidație pentru Boian, s'au Români bravi, predicatori iscușiți și conversează în casă numai românește, deși se află în mijlocul unui popor străin de neamul lor. Și special părintele Volcicuschi, carele din cei trei parochii propuși a devenit paroch în Boian, e un Român cu coloarea foarte pronunțată. Dovadă, că foile rutene din Cernăuți îl descriu adese-ori de rusofagul cel mai crunt, pe când petrecea el în satul rusec Rohozna.

(Va urma.)

Dela Oradea-mare.

— Scrisoare particulară. —

— Septembrie, 1897.

Bihorul amorțit, Bihorul ruginit, Bihoreni înfeliți. . .

Bihorul se simte atins de atăta ocară și se mai scutură. Să fi fost aceasta ocară cu noroc?

O bancă română în Bihor, lucru ce se pregătea de atăta vreme, dar' se tot pregătea numai, pare a se întrupea cu noroc.

Să piară negurile și să se sfarme lanțurile somnului de moarte!

Popoarele trăesc vișând o viață mai fericită. Și pentru-că și mai mult se se întărească în credință că vor să o ajungă, povestese că au avut-o și în trecut și pentru-ce ea nu ar putea să revină?

A fost odată, că păstoriau lupii turme de oi și mâncau urșii ciopăra de boi. . .

Aurea prima sata est aetas. . .

Bihorul se pare a-și fi uitat povestile despre o pace și îndestulare, despre o fericire din trecut.

În Bihor să va fi și stins doar' dorul de alte vremuri mai bune? Dar' nepovestită și neașteptată etatea de aur se pare că revine.

De unde numai confesionalism să aude gr.-or. și gr.-cat. Încep o lucrare împreună. Îi vezi pe neuniți nejnișiți și cu conștiința liniștită, când stau uniți în fruntea unei cauze, și îi vezi pe uniți cum nu au teamă, că vor fi preterate ale lor interese la lucrarea în fruntea căreia stau neuniți.

Înstrăinare confesională să auză și neîncredere împrumutată, dar' iată, că lupii păstoresc blânzi turmele de oi.

Ajuns-am zilele păcii, ale iubirii și încrederei? Aflat-am căile spre fericire? Începese etatea de aur?

Negura, ce învalue Bihorul, amorțea Bihorului, capete Bihorenești. . .

Dar' să pare a se schimba totul; Bihoreni par' a se apropia pentru o lucrare ce îi va apropia apoi și mai mult de olaltă. Bihoreni par' a mai lăsa din neîncrederea în puterile proprii. Ei par' a abandona tradiționalul motiv: „Să faci, să faci. . . E ușor de zis, dar' cu cine?“

„Crix-Crax“ e pe cale de a-și perde terenul? O, „Crix-Crax“ ar fi cel mai fericit putând să salute momentul binevenit pentru de a curma hărțuiala ce a început cu Bihorul.

Mă tem însă, că banca, ce se va înființa tot nu va schimba dintr'odată Bihorul. Vor mai rămânea încă specialități bihorenești.

Chiar nu de mult s'a tipărit dela Bratca o admirabilă invitare. — Dar' să o lășăm pentru vrednicia celor ce străduiesc pentru înființarea băncii și pentru-că adunarea Asociațiunii se va ține pe viitor la Beiuș, să nu i-se scrie aceasta Bihorului.

O bancă, un despărțământ al „Asociațiunii“, . . . dar' câte sunt încă de făcut! După o iarnă atât de lungă grădina Bihorului refăverzește.

Aici un pom roditor, institutul de bani, la Beiuș o plantă de spirit nutritoare „Asociațiunii“.

Mai înainte chiar de cât despărțământul „Asociațiunii“ să pareă că are să se pornească înființarea unei reuniuni de femei, dar' nu se

vede scoțind pupi și înflorind aceasta floare.

Femei române, ieșiți în grădină, cereați floarea și o vdați.

„Lentinel Bihor a intrat în primăvară și semnele prevestesc etatea de aur.“

Să fie cât de curând, ca să nu mai am ce să vorbesc rău despre mult băfălit Bihor. Crix-Crax.

Cronica politică.

După o petrectare de trei luni și jumătate, în sfârșit s'au statorit condițiile de pace între Turcia și Grecia și în 18 Septembrie s'a subscris în Constantinopol pactul preliminar de pace. El va fi prezentat camerei grecești din Atena și numai după aceea va fi ratificat.

Reprezentanții puterilor europene și ministrul de externe al Turciei, *Tevfik pașa* au statorit condițiile de pace în 9 puncte și anume următoarele:

Granița să schimbe și să stătorește de nou după harta alăturată. Schimbările mai mici se vor hotări la fața locului. Granița va fi stabilită de o comisie mixtă.

Grecia plătește Turciei 4 milioane de funți turcești, ca despăgubire de răboiu. Pentru a se putea plăti regulat aceasta sumă, se va institui în Atena o comisie internațională, în care fiecare putere va avea câte un membru.

După înscăirea pactului la 14 zile vor merge plenipotențiarii greci la Constantinopol, ca să stătorească, pe bazele pactului de acum, pacea definitivă, în care se vor face dispoziții despre eliberarea celor prinși, despre amnestie și pagubele de răboiu, despre chestiunea de cetățenie etc.

Prin subscrierea actului preliminar înceată starea răboiului între Grecia și Turcia și evacuarea *Tesaliei* să face la o lună după ca comisiunea internațională va defige timpul exmiterii împrumutului grecesc de despăgubire. Prin aceasta să încep earăși relațiuni regulate între cele două state și navigațiunea devine liberă.

Până vor începe a funcționa consuli, în ambele țări să se institue agenți diplomatici provizori, sub scutul acelor puteri europene, cari au apărut interesele sudților greci respective turci, pe timpul răboiului.

Dacă în decursul pratractărilor se vor ivi diferențe între cele două state, ele se vor egala prin un juriu compus din reprezentanții puterilor.

Ca încheiere să spună, că pactul va fi supus aprobării Sultanului și regelui Greciei. Aprobarea trebuie să urmeze în decurs de opt zile.

Ziarele grecești s'au de părere, că condițiile de pace s'au prea oneroase.

CRONICA

Sibiin, 17 Sept. n. 1897.

† Nicolae Popovici. Dumineca trecută moartea a scăpat de grele suferințe pe *Nicolae Popovici*, fost profesor la liceul din Brașov și oare-când apreciat și recunoscut baritonist. Răposatul a petrecut de mai mult timp în casa de alinați din Sibiin. Despre tristul cas primim următoarele anunțuri funebreale:

Nicolae Popovici, profesor de musică la gimnasiul român gr.-or. din Brașov, fost dirigent al Reuniunii române de gimnastică și cântări etc. în etate de 40 ani, după lungi și grele suferințe, astăzi la 7 ore dimineața, și-a dat nobilul seu suflet în mâinile Creatorului.

Rămășițele pământești ale scumpului defunct se vor înmormânta din capela sanatorului (Irrenhaussgasse), Marți în 9/21 Septembrie a. c. la 4 ore p. m. în cimitelul gr.-or. dela Poarta-Turnului.

Sibiin, în 7/19 Septembrie 1897.

Maria Popovici, ca soție. Ecaterina Popovici, ca mamă; Lelia și Mărioara, ca fiice; George Popovici, ca frate; Maria Ivanescu, ca soră; Romul Ivanescu, ca cumnat.

Corpul profesoral dela școalele medii și superioare gr.-or. române din Brașov aduce cu inima întristată de durere la cunoștința tuturor amicilor, colegilor și cunoscuților, că fostul seu membru *Nicolae Popovici*, profesor de cântări, după ani îndelungați de suferință s'a mutat la cele eterne în 7 Septembrie v. 1897, în etate de 40 de ani, după un serviciu de 9 ani ca profesor, pe care defunctul l'a împlinit cu un rar talent și cu mult zel la institutul nostru.

Rămășițele pământești ale neuitatului nostru coleg se vor depune la eternă odihnă în Sibiin, unde s'a săfșit mult truditul lui corp. Serviciul funebral se va oficia la Sibiin Marți, 9 Septembrie a. c.

Fie-i țărina ușoară și amintirea lui în veci neuitată!

Brașov, în 8 Septembrie st. v. 1897.

Corpul profesoral dela școalele medii și superioare gr.-or. române.

Înmormântarea regretatului Popovici se va face azi d. a. Spre acest scop au sosit dela Brașov d-nii profesori *Dr. V.*

Branisce, Dr. Ioan Bunea și Nicolae Bogdan, reprezentând corpul profesoral din Brașov. Pe cum aflăm dl. Dr. Branisce va rosti la mormânt cuvânt panegiric.

Dr. Theodor Raica, zelesul nostru compatriot, profesor de limba română la cursul superior al liceului din Ploiești, precum aflăm cu plăcere a fost numit cu titlul definitiv la catedra sa.

Demonstrație socialistă. Socialiștii au aranjat o mare adunare demonstrativă în Pesta, în 19 i. c. în fața *votului universal*. Adunarea a fost permisă din partea poliției și au luat parte la ea toate reuniunile de lucrători și mare mulțime de socialiști, la vreo 20 mii. S-au ținut mai multe vorbiri și în fine s'a primit o moțiune, în sensul căreia cu adunarea aceasta se începe lupta neîntreruptă pentru votul universal și secret, punându-se spre acest scop baza unei însoțiri regnicolare.

Și-a găsit moartea. Mare nenorocire a pătât Sămbăta trecută, 18 Septembrie băiatul *Teodor* de 13 ani, al lui *Todor Popovici* din Târnăveni (lângă Sibiu). Umblând prin local de cucuruz al părinților săi, băiatul *Teodor* a găsit, din întâmplare un glonț de tun, care va fi picat acolo acum cu prilejul manevrelor. Luând cu mare bucurie glonțul băiatul a dat și s'a jucat cu glonțul, aruncându-l încoace și încolo. Trântind odată glonțul cu toată puterea sa de pământ, s'a aprins pravul de pușcă din el, a plesnit cu o grozavă detunătură și s'a împrăștiat în bucăți. O bucată de acestea a lovit pe băiat în gât și l-a omorât numai decăt. Un alt băiat, văr al lui *Todor Popovici*, a fost greu rănit la un ochi și acum zace în spitalul de aici.

Oamenii noștri trebuie să fie cu grijă când găsesc astfel de gloanțe, căci ele sânt pline și se descarcă la o lovitură mai grosă.

Foc. Din *Vidra-de-sus* ni-se scrie: Duminecă, în 7 Septembrie a. c. după prânz la 3 oare a ars cancelaria notarială comunală din *Vidra-de-jos*. Paguba este mare, căci zidirea a ars de tot, numai copilele cărților fundare și matriculele au fost scăpate. Focul s'a iscat din nebgăre de seamă.

Rapoarte despre nenorociri. Ministrul căilor ferate austriece, a dat ordin seilor de gări, ca să raporteze de-a dreptul ministrului pe cale telegrafică despre orice nenorocire sau eveniment extraordinar, ce se petrec pe căile ferate. Astfel sânt: rănirea sau moartea călătorilor pe cale sau la gară, nenorociri întâmplătoare cu trenul, ruperea și nelor, întreruperea circulației regulate din ori-ce cauză etc., asemenea și neregularitățile, ce s'ar întâmpla cu prilejul călătoriei membrilor din familiile domnitoare și alte persoane de distincție. Rapoartele au să fie scurte și să arete cauzele nenorocirilor.

Constituire. Ni-se scrie: Membrii societății de lectură a elevilor dela „Institutul prepațial gr.-cat. din Blaj” întruindu-se în 15 i. c. sub conducerea M. O. domn *Ioan F. Negruțiu*, profesor, președintele societății, și-au ales ca oficiali pentru an școl. 1897/8 pe următorii: V. președintele *Emanuel Comanesc*, ped. an III.; notar *Romul Batesan*, ped. an III.; casier *F. Murășan*, ped. an II.; controlor *N. Vas*, ped. an I.; bibliotecar *Laurențiu Pop*, ped. an III.; arhivar *Teodor Irimieș*, ped. an III.; ear de redactor pentru foaia societății *Speranța* *Michai Gădăc*, ped. an III.; — ca membri colaboratori: *Ioan Zăpa*, ped. an III.; *Ioan Neamtu*, ped. an III.; *Ioan Fătu*, ped. an III.; *Nicolae Degan*, ped. an III.; *V. Sandru*, ped. an II.; *C. Langa*, ped. an II.; *A. Omean*, ped. an I.

Necrolog. Din *Nădlac* ni-se anunță înctarea din viață a doamnei v. d. *Cristina Petrovici*, născ. *Popovici* reposită la 4/16 Septembrie 1897 după un morb greu plin de suferințe, în etate de 88 ani. Inmormântarea s'a făcut la 5/17 Septembrie 1897. O deplâng *Joia Popovici*, frate; *Aurelia Petrovici*, fiu, avocat; *Maria Roman*, noră.

Suspendare de execuție. Din *Giula* se anunță, că direcțiunea financiară de acolo a făcut cunoscut, că ministrul de finanțe a suspendat execuțiile de dare pentru acei economi din comitatul *Bichis*, cari în urma vremii nefavorabile au suferit pagube în vara din acest an.

Péchy Tamás fost ministru, apoi în decurs de 8 ani președintele dieței ungarești, a repositat în 17 i. c.

Atentat și pedeapsă. În America nu de mult a fost omorât un președinte de republică, ear acum de nou vine de peste ocean vestea, că s'a făcut un atentat contra președintelui republicii *Mexico*. Președintele *Diaz* mergea în pavilionul mureaz, ca să asiste la srbarea aniversării proclamării de independență a Mexicului. Pe drum președintele a fost atacat de un om, cu numele *Arroyo*, în etate de 32 de ani, care a voit să-l lovească în cap cu pumnul. Președintele a rămas nevătmă, ear atentatorul a fost luat prins și dus la închisoare. Iritățiunea poporului contra atentatorului a fost așa de mare, încât după-cum anunță ziarul din Newyork, *Evening Telegram*, o mare mulțime a atacat închisoarea, unde se afla *Arroyo*, a desarmat pe păzitori, a scos afară pe atentator și l-a spânzurat. Douzeci de oameni au fost arestați.

Glopete în vânzare. E cunoscut, că ministrul de comunicație ung. a dispus, ca la plecarea trenurilor din gări, să nu se mai dea signalul cu clopotul. În urma acestei

dispoziții căile ferate au 776 clopote, pe cari nu le pot folosi. Ministrul a însărcinat direcțiunea căilor ferate de stat să vândă clopotele aceste cu preț moderat biseriilor, școlilor, reuniunilor de pompieri etc.

Posta peste Sahara. Prima postă directă peste deșertul *Sahara* a sosit acum de curând dela Senegal, în Africa-nordică peste orașul *Timbuctu*. Aceasta este o cale de postă de mare însemnătate pentru litoralul Africe-de-nord; probabil că pe acolo se va construi mult pomenita cale ferată transsahariană.

Friguri galbene. Din America vin știri înspăimântătoare. În regiunea inferioară de pe rîul *Mississippi* a erup și se lăpse *frigurile galbene*. Comunicația pe căile ferate a fost parte sistată, parte redusă. Orașul *Jackson*, bătuit de epidemie, a fost părăsit de locuitori. În *New-Orleans* s'au constatat 19 casuri de înbolnăvire.

Nimeni să nu uite a face probă cu celebrul săpun colorator englez „Maypole Soap”, pentru-ca într-o apă nu prea ferbinte se spele în 15 minute haine de stradă, toailete de vară, batist, gaze, satin, creton, matase, catifea, pantifli, dantelă etc. Culoarea e durabilă și nu devine incoloră, nu-i veninoasă și nu strică materia: procedura e ca și la spălatul simplu, și se poate face ori-unde chiar și în locul cel mai elegant, de oare-ce nu lasă nici o pată și nu prinde nici mână nici vasul.

Știri mărunte. — Principele de *Abruzzo* din casa domnitoare a Italiei va conduce anul viitor o expediție la polul nordic. — Episopul insulei *Majorca* (aparținătoare Spaniei) a escumunicat pe ministrul de finanțe, din cauză, că acesta a secuestrat o parte din averile bisericești; guvernul spaniol va protesta la Papa. — Poliția din Pesta a arestat pe socialistul *Borkovsky*, care a venit din Viena să egizeze pentru demonstrații contra împăratului german. — Lângă *Pretoria* (Africa-sudică) s'au descoperit deposite bogate de diamant. — În *Versaj* a murit nestorul învțătorilor, *Anton Kellermann*, în etate de 95 de ani. — La universitatea din Cluj s'a înscris prima universitară a acestei universități, d-va *Margareta Wein*; ea ascultă științele matematice și naturale. — În *Vistula* s'a cufundat un vapor, încărcat cu muniții; 8 soldați s'au înecat.

ECONOMIE.

Mașină de semănat.

Înștiințare.

Vestim p în aceasta pe economii români din comunele ținătoare de comitatul Sibiu, în cari până acum nu se folosește mașina de semănat, că comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului” este aplicat a da în mod gratuit spre folosire în toamnă mașina de semănat, ce a fost proprietatea economiei de instrucțiune din Rășinari, acum desființată.

Cei-ce doresc să folosească aceasta mașină să se adreseze spre acest scop către subscrisul comitet.

Mașina se ia în primire din Sibiu și are să fie transportată la fața locului și îndărăt pe cheltuiala proprietarului, care o cere și care va ave să garanteze pentru înapoierea mașinei în timpul hotărât de comitet, în stare bună. În cerere să se arete și timpul de când și până când vorește s'o folosească.

Dacă în comuna în care să va duce mașina nu se află om priceput la cărmuirea mașinei, comitetul își rezervă a angaja de aici un om priceput pe speșele celui ce o cere.

Ar fi de dorit, ca fruntașii din comunele interesate să ia înțelegere de această afacere și cererile să se facă într-una pentru mai mulți proprietari.

Sibiu, 20 Septembrie 1897.
Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului”.

Dem. Comșa, preș.
Victor Torădășianu, secretar.

Societăți comerciale. În toate părțile României inițiază întreprinderi comerciale. Astfel aflăm că în *Dej* e în pregătire o societate comercială pe acțiuni. Asemenea în *Caransebeș* s'a hotărât în principiu înființarea unei asemenea asociații. Măne detaluri.

Nădlăcanu. Noua bancă „Nădlăcanu” din Nădlac (Nagy-Lak, comit. Csanad) vestește, că și-a început lucrarea. Banca se află în Nădlac, ulița *Pecului*, Nr. 1075. (În fosta casă a lui *Mannheim Eduard*). Ramii principali de operațiune a institutului sânt: 1. Depuneri spre fructificare, cu și fără abziece; 2. Escomptare de cambii; 3. Împrumuturi pe obligațiuni; 4. Împrumuturi ipototecare; afară de acestea banca „Nădlăcanu” se ocupă cu toate afacerile, cari cad în sfera de activitate a unei bănci.

Împrumuturile se dau cu 6, 7 și 8%.

Atragem luarea aminte asupra noarei bănci, căreia îi dorim înaintare.

Floxcera, care bântue în atâtea părți s'a ivit mai nou în vile comunele *Heringlab*, *Deaș*, *Cund*, *Rechișdorf*, *Șeleșul-mic* și *Maghișuș*, din comitatul *Țelavei-mici*; vile au fost puse sub carantină.

Mai nou.

Împăratul Wilhelm la Budapesta.

Împăratul Germaniei *Wilhelm* a sosit la Pesta ieri la 10 ore de dimineață. La gară a fost primit de Maiestatea Sa Monarhul nostru, de membrii familiei domnitoare și alte notabilități. Monarhii s'au îmbrățișat și sărutat de două ori. Conductul până la palatul regal a fost impunător. Seara la 5 s'a dat un prânz festiv; toaste nu s'au ținut.

Tribuna Literară.

Informațiuni.

„Liga Română” nr. 31, 32, 33 și 34 cuprinde: Propaganda în străinătate de *Lir*. — Asociațiunea transilvană pentru literatura și cultura poporului român. — Conferența interparlamentară de Regulă. — Mișcarea națională contemporană de **. — Protestul Românilor la Bruxelles. — Răspuns românesc la intervertiri ungarești. — Pașapoartele pentru Austro-Ungaria de *l. Vega*. — Instituții-model. — Artă și mediu național, de *l. Căton*. — Macedo-Români în Ungaria. — Basarabia, articol specim din „Enciclopedia Română”. — Naționalitatea Oveilor de *l. Dr. I. Sbiara*. Cronică generală: O vorbă cumină. — Românii la Bruxelles. — Împăratul german în Ungaria. — „Cultura Românilor”. — O părere împărătească. — Ungarii și Fiumanii. — Revendicațiile Croaților. — Spre federalism. — Aniversarea uniunii Transilvaniei cu Ungaria. — Earași împărțirea Turciei. — Adunarea „Asociațiunii Transilvane”. — Delimitarea națională în Austria — Țarul și Poloni. — Nouă prigoniri în Transilvania. Istorie, etnografie, chestii sociale: Diplomația rusească. — Starea economică a Greciei. — Vieața criminalilor politici în Rusia. Bibliografie. — Notițe Diverse: Prezența universității din Viena. — Presa engleză. — Informațiuni.

„Musik und Theaterzeitung” nr. 2, a apărut cu un cuprins artistic excelent. În fruntea numărului se află portretul lui *Gaetano Donizetti*, cu un frumos articol. La ziar sânt alăturate și două cântări pentru pian. Redacția și administrația: Viena I, Seilerstätte 15.

Bibliografie.

APEL LITERAR.

Bran, 15 Sept. n.

Încă în decursul acestui an vorește a pune sub presă „*Dietetica populară*”, lucrată anume în interesul modului de viață a țărânului econom.

Operatul a trecut deja prin cenzurarea „Asociațiunii”, cu al căreia ajutor se va și tipări. Cartea în special se va ocupa cu alimentarea rațională și cu diferitele mâncări, cu locuința igienică, cu îmbrăcămintea, cu încălzimintea și cu alte condițiuni de viață, așa încât nu numai poporeni, dar și inteligenți, cu deosebire preoți și învățători noștri dela sate pot trage multe instrucțiuni folositoare dintr'ănsa.

După-ce alte exemplare decăt cele-ce vor fi abonate nu tipăresc, rog pe toți cei cari vreau să o aibă a se abona la subscrisul prin postă până în 30 Sept. st. v. a. c.

Despre apariția cărții vor fi în cunoștință pe cale ziaristică.

Cartea va fi ilustrată cu mai multe figuri în text, cu toate acestea prețul unui exemplar spedit pe postă va fi numai 85 cr. Acesta dacă se trimite anticipativ se primește și cuitează cu mulțumită.

Dela sprijinul moral și material ce mi-se va da din partea onoratului public românesc, va atrîna și însușirea mea ca să lucr și mai departe pe terenul pe care am apucat.

Toate ce-elate ziare românești din părțile ardelen, fără deosebire, sânt cu respect rugate a reproduce acest apel.

Simeon Stoica,
medic în Bran (Törösvár).

Musică. Au apărut în edițiune litografiată 4 piese musicale aranjate pentru cor mic de *l. Val. Magdu*: „*Iorghina*”, cântec popular de prin părțile ungare și bănățene (vintet); „*Dorule o dorule*”, cântec popular de sub podgoriile aradane (vintet); „*Nusca*”, pe melodia dansului „*Pe picior*” din Bănat (sextet); și „*Foate verde triplăc*” cântec popular de pe șesul Bârsiei (vintet). Se află de vânzare la autor în Arad. Prețul unei piese — 25 cr., toate 4 costă 80 cr., plus 5 cr. porto.

„ENCICLOPEDIA ROMÂNĂ”

editată sub auspiciile și din însărcinarea „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”

de
Dr. Corneliu Diaconovich,
prim-secretarul „Asociațiunii”.

A apărut fascicolul al V-lea, care cuprinde mult peste 1000 articole (*Balneum-Beul*) cu numeroase ilustrații. Dintre articolele mai mari, de interes special românesc, amintim: Bănat, Băncile (cu ilustr. Palatul Băncii naț. din București), Barac Ioan, Baranyi călugărul, Bărăția, Barbu, Barceanu, Bărișu (cu ilustr. Medalia bătută de Academia rom. în onoarea lui), Barozzi, Bărsescu, Basaraba (de D. Onciul), Basarabia (de Z. C. Arbure), Beis (cu 3 ilustr.: gimnaziul, internatul Pavelian de băieți, școala de fete), Berariu, Bere (cu 4 ilustr.: instalațiunile stabilimentului Bragadiru din București). Dintre celelalte ilustr. mai amintim: Bananierul, Batotoza (mașina de treerat) etc.

Cuprinsul bogat al acestui fascicol, aranjat cu multă îngrijire, arată un progres continuu și îmbucurător, care îndreptățește la speranță, că această mare publicațiune a Asociațiunii se va termina cu deplin succes.

Abonamentele se fac la editorul W. Krafft în Sibiu (Nagyseben) și se achită în rate de fl. 5. — pentru 5 fasc., ori de fl. 10. — pentru a tom. Pentru România la librăria D. Storck 1 Müller în București pentru câte 5 ori 10 &sc. a Lei 2.50.

„Naționalitatea”. Societatea noastră „*Tipografia*” a scos într-o elegantă broșură interesantul studiu de *Max Nordau* despre „Naționalitate”. Valoarea acestui studiu este cunoscută cetitorilor noștri; limbajul frumos, în care „*Rosmarin*” al nostru a știut să-l îmbrace e gustat deja de cetitorii noștri, căci în „*Tribuna*” s'a publicat mai întâiu. Vorba era numai, ca interesantele observațiuni originale ale genialului autor să nu rămână respirate prin atâția numeri de ziar, ci să fie colectate într'un mănunchiu, mai accesibile la cetit și meditat. Aceasta a împlinit-o „*Tipografia*” când a retipărit articolul din „*Tribuna*” în broșura de față. În estensiune de 40 pagini, tipărite frumos pe hârtie fină, această prețioasă broșură se trimite francat pentru 25 cr. A se adresa la librăria „*Tipografia*” soc. pe acțiuni în Sibiu.

Disertațiune economică. A apărut: Disertațiune economică despre *bunditatea și foloasele farinei* cernută cu ciurelul și cu sita rară și despre zidirea morilor *fără ias* — de *Advent Severu*. Disertațiunea aceasta a fost cetită în adunarea generală dela Mediaș a „Asociațiunii”. Broșura de 15 pagini costă numai 5 cruceri și se poate procura și dela librăria noastră, „*Tipografia*”, societate pe acțiuni în Sibiu, strada Poplăcii nr. 15.

La librăria „*Tipografia*”, societate pe acțiuni în Sibiu, se află următoarele cărți:

„*Memorial*”, Arhiep. și Metropolul Andrei baron de Șaguna, de *Nicolae Popa* fl. 1.30
„*Doina*”, conf. ținută la ateneul din Bărlad, de *Măndrescu* —.28
„*Critice*” 1867—1892, de *Maiorescu*. Vol. I. și II. a 2 fl. — cr. 4.—
„*Poveștile Bănatului*”, de *Cățana* —.30
„*Literatura popor. română*”, de *Gaster* 2.50
„*Introducere în Cărțile Testamentului vechiu și nou*”, de *D. Iuliu Olariu* 2.50
„*Cerșitorul*”, dramă în 2 acte de *Livescu* —.50
„*Studii Critice*”, de *Ghera*. Vol. I. și II. a 2 fl. 20 cr. 4.—
„*Higiena română*”, de *Dr. Leo Murășianu* 1.—
„*Izvoade*”, de *Demetrescu* 4.—
„*Trandafiri și viorele*”, de *Pop-Reteganel* —.60
„*Din Moldova*”, schițe de *Kotzebue* 1.—
„*Floarea din Firenze*”, de *Livescu* —.50
„*Istoria Românilor sub Mihai-Vodă-Viteazul*”, de *Nicolae Bădescu* 2.—
„*Trăvnițe*”, 10 piese Slovacesti Vol. I. și II. a 1 fl. 50 cr. 3.—
„*Scrierile părinților apostolești*”, de *Dr. Iuliu Olariu* —.70
„*Merinde dela școală*”, de *Popa* —.60
„*Despre influența impregiurărilor*”, de *Panaite Zosin* —.50
„*Memorii din timpul războiului*”, de *Georgescu* —.88
„*Pui de lei*”, poezii eroice, de *Neițescu* 1.—
„*editie de gală*” 2.—
„*Iosii*”, de *Macedonski* 2.—
„*Copii de pe natură*”, de *Ne-gruzzi* 1.50

La comandelă din afară se se adaugă pentru porto postal todeauna încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 15 Sept. n. 1897.

Săminte	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilo
dela	până	dela	până	
Grâu				
Bănățeneș vechiu	75	—	76	—
Grâu dela Tisa	75	—	76	—
Grâu „Pesta”	75	—	76	—
Grâu de Alba-Reg.	75	—	76	—
„Bacloa”	75	—	76	—
Grâu ung. de Nord	75	—	76	—
Săminte, vechi ori noue	Solul	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	până	
Săcară		70—72	8.5	8.60
Orz	de natze	80—82	6.40	6.60
„	de vintze	82—84	6.90	7.60
Ovės	de Bors	84—86	7.80	8.80
Cucuruz (porumb)	Băncă	83—85	5.10	5.15
„	de sâncă	—	5.	5.16
Mein Hrișcă				
Grâu	Sept.-Oct.	12.09	12.1	
Cucuruz	Mart.-Apr.	5.78	5.77	
Ovės	Maio-Iun.	—	—	
„	Iulie-Aug.	—	—	
„	Mart.-Apr.	6.	6.02	
„	Oct.	—	—	
Produce diverse	Solul	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	până	
Săm. de trif.				
„	Lucernă ungurească	—	—	
Olen de rap.	roșie	—	—	
Uns. de pore	rafinat	—	—	
„	dela Pesta	59	59.50	
Siănuță	dela țeară	—	—	
„	sventată	—	—	
Său	afumată	59.60	60.50	
Frunc		—	—	
Lictar	slavon, nou	—	—	
„	bănățeneș	—	—	
Miere	brută	—	—	
„	galbină străcurată	—	—	
Ceară	de Rosenau	—	—	

Cursul pieței din Sibiu.

Din 15 Sept. n. 1897.

Hărtie-monetă română	Camp.	9.46	vând. 9.51
Lire turcești		10.73	10.75
Imperiali		9.67	9.65
Ruble rusești 100 a		126.25	127.25
Galbeni		5.59	5.64
Napoleon-d'ori		9.49	9.54
„ (rusești)		9.46	9.51

Bursa de Budapesta.

Din 15 Sept. n. 1897.

Renta de aur ung. 6%		123.—
„ „ „ 4%		100.05
„ „ val. cor. 4%		122.25
Împrumutul căilor ferate ung.		122.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)		128.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)		103.—
Bonuri rurale ung.		98.50
„ croate-slavone		99.80
Obligațiunile desp. regaliilor		101.50
Imprumut cu premiu ung.		155.—
Louiri pentru regularea Tisei și Seghedin		142.—
Renta de hărtie austriacă		102.76
„ de argint austriacă		102.—
„ de aur austriacă		124.—
Locuri austriace din 1860		161.25
Acțiunile băncii austro-ungare		90.—
„ „ de credit ung.		—
„ „ de credit austr.		—
Scrisuri fonciare ale institutului de credit și economii „Albina”		102.—
Argintul		5.69
Galbeni împărătești		5.67
Napoleon-d'ori		9.54
Mărci 100 imp. germane		58.90
London 10 Livres sterlingi		120.15

Bursa de Viena.

Din 15 Sept. n. 1897.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vânzare la „Librăria“ noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen“, (Macedo-Români). Vol. I. „Land und Leute“, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se înterează de frații sei. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul de 334 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă fl. 6.20
Vol. II. (Volksliteratur), cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă fl. 5.—
2. „Vlach-Meglen“, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., cu 4 ilustrațiuni, fototipie, costă fl. 2.25
3. „Die Sprache der Olympe-Wallachen“, cu o introducere despre popor, volum de 144 pag., costă fl. 1.85
4. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsca“, conținând lucrările dlui profesor Weigand și ale elevilor sei despre Români:
„Primul raport“, (1894) de 157 pag. costă fl. 1.85
„Al doilea raport“, (1895) de 224 pag. costă „ 2.80
„Al treilea raport“, (1896) de 332 pag. costă „ 3.80
Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Românii inteligenți; celelalte se recomandă bărbatilor de specialitate. Toate sunt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografie“, societate pe acțiuni.

La Librăria „Tipografie“, soc. pe acțiuni în Sibiu,
se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tânăr“ de Aloisius Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maximelor eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „Duh muscălesc“, narațiune de Bolanden (45 pag.) . . . — fl. 10 cr.
— Se recomandă mai ales preoților. —

Concurs.

La „Auraria“, casă de economii societate pe acțiuni în Abrud, devenind vacant un post de **practicant**, pentru ocuparea aceluia se scrie prin aceasta concurs.

Doritorii de a ocupa acest post, au de a-și subțerne subscrierii direcțiunii petițiunile, împreună cu documentele referitoare la calificațiunea ce o posed, până în 1 Octombrie a. c.

Cu acest post este împreunat un adjut de 30 fl. la lună, ear' pentru speșele călătoriei cu ocașiunea ocupării postului, celui primit 'i-se va anticipa un ajutor de 15 fl.

Abrud, în 16 Septembrie 1897.

[1948] 1—2

Direcțiunea.

Publicațiune.

Prin aceasta se aduce la cunoștință publicului, că locul de pășune, prima clasă, de după Bărcu, între 2 păduri, la adăpost foarte bun, și prin mijlocul pășunii curge un păreu cu apă ca cristalul, în abundență, care cuprinde 190 jugere catastrale, foarte potrivite pentru pășunatul oilor, se va da în licitațiune **Duminică, în 21 Septembrie 1897**, în școala gr.-or. de comitetul parohial din loc. la 2 ore p. m. din 1 Octombrie 1897 până în 23 Aprilie 1898 ad. st. George st. v., care se aduce la cunoștință publică.

Roșia-săsească (com. Sibiului), 8 Septembrie 1897.

Oficiul parohial gr.-or.:

Ioan Bânda,

[1959] 1—3

paroh și președintele comitet. par.

De exarândat

În comitatul Hunedoarei, comasat 200 jug. pământ, 50 jugere pășune bună, cu locuință frumoasă și în toate recușite de economisare cu 1 Octombrie a. c.

Aceasta avere se poate și cumpăra pe vecie. [1924] 2—2

Adresa la Administrația.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus de la 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăciutul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndrăgășii. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstēm de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojona Némcoy, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus de la 1 fl. sau 8 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Gervay. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndrăgășit. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarciutul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Născu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spîce de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin pécuarul. Poveste de Nicolae Trimbiționiu. Un exemplar 22 cr. 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- 0 sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuesc repede.

Bilete de vizită

după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

EDITURA

„TRIBUNEI“ ȘI A „FOII POPORULUI“.

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Dicționar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.